

सम्पादकीय

मेलमिलाप दिवसको अपरिहार्यता

कंग्रेस र यसका भातृसंस्था तथा शुभेच्छुक संस्थाले मंगलबार राष्ट्रिय एकता तथा मेलमिलाप दिवस मनाएका छन् । राष्ट्रिय एकता तथा मेलमिलाप दिवसलाई नेपाली राजनीतिक कोर्स बदले ऐतिहासिक दिनका रूपमा लिने गरिन्दूँ । विधी कोइरालाले आजभन्दा ४५ वर्षअगाडि सोही दिन सबै खाले राजनीतिक एवं व्यक्तिगत जीविमको परवाह नरादी देशको अस्तित्व संकटमा परेको महसुस गरी राष्ट्रियता र देशको अस्तित्वका लागि 'राष्ट्रिय एकता र मेलमिलाप'को प्रस्ताव राखेका थिए । आफ्ना राजनीतिक सहपाठी जणेशमान सिंहका साथ दर्जनी कार्यकर्तासहित भारतको स्वनिर्वासनलाई परिस्तयाङ गई बिधी स्वदेश फर्केको दिन । त्यही दिनलाई विश्वदेवी तै नेपाली काषेसले 'राष्ट्रिय एकता र मेलमिलाप दिवस'का रूपमा मनाउँदै आएको हो ।

दिवसका दिन देशभर कार्यक्रमहरू भएपनि दिवस औपचारिकतामै सिमित बल पुणेको छ । बीपीको मेलमिलाप नीति अहिले पनि उत्तिकै सान्दर्भिक रहे पनि अहिलेका नेताहरूले यसको अनुसरण भने गर्न सकिरहेका छैन । विशेषतः काँग्रेसले बीपीको नीतिलाई आत्मसाध गर्नुपर्ने भएपनि त्यसो गर्न नसकेको कांग्रेस भित्रै गुनारो छ । काँग्रेसले मात्र हैन अन्य दलका नेताहरूले पनि बीपीको मेलमिलाप नीतिको अनुसरण गर्नुपर्यायो तर त्यसो गर्न सकेका छैन । बीपीको राष्ट्रवादलाई आधार बलाएर प्रजातन्त्र प्राप्त गर्ने र प्रजातन्त्रलाई आधार बलाएर राष्ट्रियतालाई अभ बलियो बनाउने नीति जै मेलमिलापको नीतिको सार थियो । तर नेताहरू यी कुराहस्वाट चुकेका छन् । राष्ट्रियता, काँग्रेसको स्थापनाकालीन प्रमुख राजनीतिक अडान र सिद्धान्त भएपनि व्यवहारमा त्यो कार्यान्वयन हुन नसक्नु दुखद हो । राष्ट्रिय मेलमिलापको नीति काँग्रेसको एजेण्डा भएकाले पुरानो र ठूलो पार्टीको कारण राष्ट्रिय मेलमिलापको नीतिलाई नेपाली कागेसले एक पटक गम्भीर भएर सूचिपर्ने बेला आएको छ । साँच्यै बीपीको मेलमिलापको नीतिलाई साकार पान्ने हो भने हिजोको जस्तो मेलमिलापको सन्दर्भ त आज नहोला तर पनि आलारिक लोकतन्त्रमा मेलमिलापको सबैठं टड्कारो देखिल्छ । बीपीको मेलमिलापकै नीतिको सारमा मात्र देशले समृद्धिको सप्ना पूरा गर्न सक्छ । तस्य अहिलेको अवस्थामा राष्ट्रिय मेलमिलाप अपरिहार्य छ ।

f Opinion @ Social Network **f**

मौनता सबै प्रश्नहरुकोलागि उत्तम उत्तर हो र मुस्कान नै हरेक परिस्थितिमा
उत्तम प्रतिक्रिया हो ।

(असिता नेपालीको फेसबुक स्टाटसपाट <https://www.facebook.com/Asmita Nepali>)
यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोस्ट गरिएका धारणाहरु राखेदैछ । यसका लागि
दाइपो फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalpati मा लगाउन गर्न सक्छन्दनेत्र ।

बवजनपेतना थैयिक्को रूपमा तपाईंसानु आईहेत्को छ । यो पत्रिका अल्ल रस्तरीय आगि बनाउनको लागि तपाईंहरूको अमुल्य सुकावहरूको हातीलाई अत्यन्तै जरुरी छ ।

वृन्द तपाईंका सुखावहरु दिई हामीलाई सहयोग गर्नुहोस्
नवजनचेतना दैनिक

प्रधारी कार्यालय	५४०२७१
कुट्टवा ०७-२०७०२८	मिसनेशनल बैंक वाराहा ०७-२०७१३
संप्रशास्त्र द्वारका ०७-२०७०४८६९	मिसनेशनल बैंक वाराहा ०७-२०७११, ५०८८९८
द्वारका रामताल ०७-२०७०२३३	परिवार नियोग बँक वाराहा ०७-२०७०७२
भेरहवा ०७-२०७०९१	पाण्डा बँक असम वाराहा ०७-२०७०५८
भेरहवा ०७-२०७०९१	लमिङ्गो मेडिकल कलेज वाराहा ०७-२०७०१

राष्ट्रीय पोशाक कि टोपी दिवस ?

चृडामणि कोइराला

गाउँधरमा कोही कसैले दौरा र
ज्वारिकोट, नहनेको त्यतिबेला

बोलिचालीको भाषामा रेडिको खास्टो
ओडेर हिँडने चलन पनि थियो । ती
बेलाका ती धारण गरेका वस्त्र किन
राष्ट्रिय पोशाक बनेन ? दौर, सुरुवात,
टोपी के आज हामीले बनाउन खोजेको
राष्ट्रिय पोशाक हो ? यदि हो भने यो
नेपालीको जन्मजात नै इतिहासमा यही
पोशाको वर्णन छ । आज एक दिन
लाउनका लागि किन र कसका लागि
हर्यां पार्ल पन्तो यो हात्खको विनाय

बनेको छ आज हात्रो समाजमा । एक
दिन लगाउन चैर राष्ट्रिय दिवस
मनाउन्पर्ने ? सधैं लगाइरहनेका लागि
को सधैं राष्ट्रिय पोशाक दिवस हुने हो
र ? राष्ट्रिय पोशाको विषयमा राज्यको
कहाँ केमा लगानी छ ? कुन कपडा
कारखानामा राज्यको लगानी छ ? अनि
राष्ट्रिय पोशाकको परिपालना जनताले
गर्ने कि राज्यका सम्बन्धित नियामक
निकायले गर्ने र परिपालना गर्न लगाउने
मन्त्रमा सरकार नै रनभुल्लमा छ ।
राज्य नै दातृ निकायबाट आयातको
वस्त्र धारण गरेको मरमा चलेको छ
मने र ती आयातीत कपडा पहिरनमा
राष्ट्रिय पोशाक दिवस मनाउन सहभागी
हाल अलिक्ति पर्नि लाजालोप हैन ?

अधिकारी पनि लाजाबोहू हैन ? हास्यों
देशमा जीत सरकार बनेका छन् सबै
नगर भएर पनि लाज नएका छन् ।
त नीति-नियम न त कुनै परिकल्पना
विवाह सोचे विवाह किल्काला क सकार बन्ने
सक्षम बनेका छन् । अप्रैल दिनै
दुखी हो भये वक्त विवाह जंगल सावल
भएर पनि राख्या राख्याउता र जनताको
सर्वांपती तमामा दुखुर्नै होडाउ ? तर
सरकार मस्त भयताको निरामा
सर्वांपती कुनै तरिको छ । सावल राख्याउता
विवाह विवाह ।

पंचानालाई काय राख्यु पव्वद्य । राधी
पोशाक आज पार चायत संस्कृती
विसाएको छ ।

नै पाली धर्म, संस्कृती
चाड्पर्वती समेत नष्ट पाने पाश्चायना कला
आगमनले भौति हामी संस्कारया कला
पुराणालाई समर्पये बताउता ? नेपालमा
राख्याउ धरोहर, सम्पदा, चाड्पर्वती
झीलात सकिं, विभिन्न जातिका पाशांगा
रीतीविवाह लों हुँदै गए तर्फालाई
पालालहरूका विवाहा राख्यकर संवेदन
कूपमा राख्यै तरीको सम्भाल

त्यो छैन भए पनि विरलै देख्न पाइन्छ

आजभील भरावै ठूलवाढा भानि
राजनीतिक कर्कमणा जाँदा, समारोह
यदाकदा सरकारी कायलियका कर्मचारी
तथा उच्च ओदाहक अधिकारीहके प्रयोग
मात्र परोक्ष दौरा-सुखल र ग पु-
चोली । अनि समाजमा हुए यदाकदा
की अधिकारीहका विवाह ब्रावन्य
पनि दौरा-सुखल र ग युन्ने-
लगाएको देख समझौ सीमितमा । ह
प्रधानाले लेख भएको
बब मेरो पठिष्ठान के ?

पाप कुन ?
र बोट मेरो पहिचान ?
एउटे भाग-भैंसक बचिया, देखा सुख
र डाक्टरीमा चिनियाका हामीया नाम
र नेपाली फाँडा छ । तर एक सुखिया
किनाराका नेपाली है। यसका क्रम
प्रग्न उठाए, “बोट त मेरो पहिचान
यो कवितामा कविले मलाले भावाका
सामाजिका र धार्मिक सहशिल्पका
सामाजिक, एकताका सूझा बासिन्दाहरा
नेपालालाई जापानी विभागतामा निर्दिष्ट
धाराप्रणालीई प्रस्तुत गरेका छन् । य
सहजको अर्को हस्ताक्षर कर्तव्य भयो

अन् : नरा वानस्पति युग्मे १
चोलाले डाक्तन पनि सकेनष्ट्वा
विसोले काहग्निएका हात खुडाह
पीर्वा देव

पान करन लाग्यैर
ते परि हानासुखीको दौड़ले कठिन
छोडेन क्षा
सम्मानक स्वरहरु युगावलक्ष्य
पान रहन्छ, बन्तर दून रहन्छ
अति पर्द भयज्ज्ञ ..... !
विश्वको शिर टोपी विश्वको शिर भये
समरामायाः हो जसलाई शोभयामान
समरामायाको शिरामा लगेको टोपी अस्ति
समरामायाको शिरामा लगेको टोपी अस्ति

नैपालीहारको विपचान बुझ्दा । अ-
राजियर पहिचानको रूपमा स्थानीय
आफाना पहिचान, मौलिकताको भाषा
प्रयोगमा तथा राजियर पोशाकलाई
कर्तव्यमा लान्दै एक काम नाही
नेपालका पहिचान मूल्य र माननामध्ये
अर्को यारो तुँही तातोलीलाहार नहोला
हासी हासी तो नैपालीहारको विश्वास
जस्तै भए परि राजदूतो विशेषज्ञमा
जोगाउन, देशको स्थानिकता लाई
दिन्दुरास्तुहीहर नेपालको राजियर
पोशाक काममा राखी विश्वास आफू
पहिचान काममा राख्न तरी त होइ
महिमा गान गान राख्न त होइ
विषयमा बहर र अन्तर्राष्ट्रीयावादशक्ति
द्वारा । नैपालपन र पोशाकको शान
दृष्टिमा जति कुरा गरा परि भास्तु
दिव्यहरु राजियर पोशाकको टो
शोभायामन छ । राजियर पोशाक
मात्र बुझ जस्ती छ ।

हातभालयनकारकमूल डटकन	
दूषण	आधिकारिकीय का मानसिक शर्तिकृत विधि द्वारा लाइंग धारणा से संबंधित
परिचय	आफन्टह रङ्गो साथ सहस्रवर्णीय आपार्टमेन्टको काम संसाधन राख्नका हातमाला
इच्छा	आपका नयो योगदान सम्पर्क बढाउनुपर्याप्त
संस्कृत	प्रभाना नवीकृत होन्दछ।
नामज	अस्त्रो विभागको विभाग आफ अग्रा नामज्ञानिका लाईनावाटका लाला मिलिन्स
दूषण	आर्थिक पक्ष सबल रहेहो। एक करो वा द्वितीय क्लेशका लाला मिलिन्स
सीमा	आवश्यकताका बहु वैदेय फैसिलिटी विभागामा वापरा असर मिलेत

